

Publicerad 2014-01-10 11:00 av entusiasm

Jag är ambivalent när det kommer till dig.

Jag är sådär
ambivalent
när du rör vid mig

Jag vet att klockan stannar
och tiden
suddas ut

Jag vet att det går för fort
ditt möte med min hud
jag vill inte att det ska ta slut
men allt vackert måste
någon gång
dö
för att göra plats för något fult

Något fult
handlar om att du
är för långt ifrån mig
när du inte rör mig
bränner luften mig
där dina
fingrar
borde vara

Jag är sådär
ambivalent
när jag säger att
jag älskar dig

Jag älskar dig nog
men
fan vad du får mig att
hata dig
ibland

Ibland blir till
dagar
och dagar blir till
år

Och då saknar jag dig och jag älskar dig och jag vill att du ska röra mig men jag vill springa ifrån dig och
skrika att du aldrig mer ska nudda min hud för den är känslig men den är hård som sten och det brister
brister brister brister

Ambivalent
skrattar jag nervöst
och du tittar på mig
sådär som bara du
kan

Som att jag är limmet
som gör något trasigt
trasigare
Med skavanker och fel
är du silvertejpen
jag baserat hela min
existens
på

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten